

Hrdina verzus porazení (Harry)

Dom bol ponorený do ticha, ktoré narúšalo len škrabanie brku po pergamene. Skoro 18-ročný Harry Potter sedel v kuchyni za stolom a pri slabom svetle, aby nikoho nerušil čosi písal. Myslel, že už všetci spia, no mylil sa. Na schodoch stála Ginny a pozorovala ho.

„Ďalší list ministrovi?“ spýtala sa unaveným a smutným hlasom.

„Ty nespíš?“ pozrel na ňu prekvapene a odložil brko.

„Spala som, ale...“ pokrčila neurčito ramenami.

„Pod' sem.“ natiahol k nej ruku a ona pomaly vykročila jeho smerom. Keď si sadla vedľa neho, objal ju. Triasla sa ako lístok vo vetre. Zobudila ju nočná mora tak ako už niekoľkokrát od toho dňa. Chápal ju. Sám sa spánku vyhýbal, ako to len šlo.

„Už je dobre. Všetko to už skončilo a bude dobre.“ tíšil ju a hladkal ju po jemných vlasoch. Sedela tam opretá o neho, ale neplakala. Už nemala silu plakať, vedela že aj tak musí ísť ďalej a slzy tomu nepomôžu. Mŕtvych nevzkriesi.

„Čo je to tentoraz? Snape či Malfoy?“ spýtala sa po chvíľke a pozrela na rozvinutý pergamen na stole.

„Vlastne oboje. Žiadam Kingsleyho o schôdzku ešte predtým, než začnú súdne procesy.“ odpovedal jej pošepky, aby nezobudili ostatných v dome.

„Všetci Malfoyovci sú v Azkabane?“

„Nie, len Lucius. Kingsley mi vyhovel aspoň v tom, že Draco a jeho matka zostanú až do procesu na slobode. Viac som zatiaľ nedosiahol.“ povzdychol si.

„Je to viac, než si vôbec zaslúžia. Zaistil si im dočasnú slobodu a súdny proces. Keby si chcel, mohol si sa k nim po tom všetkom obrátiť chrbtom a nik by ti to nezazlieval. Čím viac sa im snažíš pomôcť, tým viac proti sebe popudzujú ostatných. Všetci bystrozori a dokonca tvoji priatelia by ich najradšej videli na ceste do Azkabanu. Nie sú nadšení tým, čo robíš.“

„Ty si tiež myslíš, že by som nemal? Žeby som mal zavierať oči pred všetkým a proste ich nechať, aby ich odviekli?“ spýtavo jej pozrel do očí.

„Nie, Harry. To si nemyslím. Nepopieram, že Malfoyovcov nemám rada, ale viem čo to pre teba znamená. Viem, prečo to robíš a stojím pri tebe. Ale ak by ich predsa len odsúdili, musíš sa s tým zmieriť. Robíš pre to naozaj všetko.“

„Ďakujem. Ale dost' o tom. Ako sa cítiš ty?“ spýtal sa jej starostlivo. Vedel, že ju udalosti posledných dní zasiahli ako všetkých v ich rodine. Mohol by povedať, že ona to z nich všetkých nesie najstatočnejšie.

„Lepšie.“ povedala prosto. Obdivoval ju. On sám po tom všetkom premýšľal, či je ešte dôvod žiť. Od týchto myšlienok však odpútal svoju myseľ tým, že sa sústredil na nadchádzajúce súdne procesy, v ktorých mal väčšinou vystupovať ako hlavný svedok. Už viac než týždeň sa naozaj snažil presvedčiť ministra, aby omilostil Draca a jeho matku, ktorí v podstate jednali pod nátlakom. Hoci, to platilo skôr o Narcisse než o Dracovi. Napriek tomu si neželal, aby ten blond'avý idiot skončil v Azkabane. Ďalšou vecou, na ktorej intenzívne pracoval bolo očistenie mena Severusa Snapea. Urobil to síce tam, predtým než Voldemorta zabil, ale chcel aby to bolo oficiálne. Kingsley bol v oboch prípadoch dost' na pochybách a tak Harry musel neustále písať nové a nové listy, v ktorých vysvetľoval ďalšie a ďalšie dôvody k svojmu konaniu. Bez výsledku. Snáď keď príde osobne ho konečne vypočuje.

„Pod'me spať. Je neskoro.“ povedal a ona prikývla. Dopísal svoj podpis na pergamen a zvitok podal svojej novej snežnej sove, ktorú si kúpil keď prišiel o Hedvigu.

Ginny však nechcela byť sama a tak si ľahla k nemu do postele v prázdnej Ronovej izbe. Objal ju a ona po chvíli zaspala. Ráno sa potichu vytratil z izby, aby ju ani nikoho v dome nezobudil a premiestnil sa na ministerstvo. Ministrova sekretárka sa sprvu vykrúcala, ale nenechal sa odbiť a tak napokon šla Kingsleymu oznámiť, že prišiel.

„Pán minister vás príjme, pán Potter. Chod'te ďalej.“ povedala mu napokon a on zamieril k dverám, z ktorých sa pred chvíľu vynorila.

„Dobré ráno, Harry.“ pozdravil ho Kingsley Pastorek.

„Dobré ráno, pán minister. Mohol by som s vami hovoriť?“

„Iste posad' sa. Viem, o čo žiadaš, ale nie som si istý, či si uvedomuješ dopad svojho rozhodnutia.“ povedal bez okolkov Kingsley. Rovnako ako Harry nerád chodil okolo horúcej kaše.

„Samozrejme, že viem. Mal som dost' času urovnať si to všetko v hlave.“ stál si za svojím pevne Harry.

„Tak teda, preberieme to jedno po druhom. Pokiaľ ide o Severusa Snapea, vieme že pracoval pre Brumbála ako špión.

Samozrejme keď Albusa zabil, neostalo nám nič iné, než myslieť si, že je zradca. To iste chápeš, Harry."

„Samozrejme. Sám som ho za to nenávidel. Bol som tam na veži, keď sa to stalo, videl som to na vlastné oči a potom som ho prenasledoval. Chcel som ho zabiť. Pomstiť Brumbála." vravel potichu Harry, keď si na ten večer spomenul. „Lenže teraz viem, že nemal na výber. Musel ho zabiť, sľúbil to Brumbálovi. Nechcel to urobiť, lenže riaditeľ ho k tomu prehovoril. A pomáhal mi aj minulý rok, keď sa zdalo, že je oddaný len a len Voldemortovi. Nikdy nás naozaj nezradil, aj keď o tom všetkých presviedčal. Zaslúži si, aby bolo jeho meno očistené." obhajoval Harry svojho bývalého učiteľa. „Nikdy som nemal pocit, že by ste so Snapeom nejako dobre vychádzali. Prečo ti na tom teraz tak záleží?" skúmavo si ho prezeral minister.

„Zmenil som svoj názor na neho. Pomohol mi viac, než som si myslel a to posledné, čo pre neho môžem urobiť, je očistiť jeho meno." povedal neochvejne Harry a pozeral mu pritom do očí, keď to vravel.

„Tak dobre, myslím, že s tým nebude problém. Keď mi predložíš všetky dôkazy, ktoré podporia tvoje slová, bude jeho meno verejne očistené." pripustil napokon. A čo sa týka Malfoyovcov..."

„Lucius Malfoy si nezaslúži žiadne zľutovanie. Je to po Voldemortovi ten najväčší zloduch akého poznám. Budem proti nemu svedčiť, ako som sľúbil. Nezaslúži si nič iné, než doživotie v Azkabane. Alebo ešte lepšie rovno smrť, aby nemal šancu uniknúť." rozhnil sa Harry pri spomienke na všetko, čo Lucius Malfoy spôsobil.

„Procesy všetkých Malfoyových sú zajtra. Očakávam ťa ráno o 8. Myslím, že ti nemusím vravieť, kde." povedal a Harry prikývol. Procesy so všetkými smrtijedmi sa budú konať v starej súdnej sieni, v ktorej raz aj jeho súdili za použitie Patronovho zaklínadla mimo školu.

„Myslíte, že Draco a jeho matka majú šancu na úspech?" spýtal sa a minister zložil hlavu do dlaní.

„Harry, viem že si bol vždy šľachetný a máš úžasnú schopnosť odpúšťať, ale v tomto prípade s tebou nemôžem súhlasiť. V prípade Narcissy Malfoyovej hrá proti nej fakt, že vo svojom dome ukrývala všetkých smrtijedov vrátane Voldemorta."

„Inak by bola mŕtva. Ani ministerstvo by ju dostatočne nechránilo, keby utiekla a zradila ich. Tam v lese ma mohla prezradiť." oponoval Harry.

„Keby ťa prezradila, nedostala by sa do hradu, aby našla svojho syna."

„Nie je to jedno? Neurobila to a keď sa do hradu vrátila, hľadala Draca, nepomáhala ostatným."

„A pokiaľ ide o Draca..." pokračoval Pastorek, akoby ho Harry vôbec neprerušil. „Máme viac než jedno svedectvo tvojich priateľov o tom, že v šiestom ročníku to bol on, kto stál za tými útokmi na Brumbála. Vlastne si jediný, kto vypovedá v jeho prospech a nik tomu nerozumie. Podľa ostatných sa nedá povedať, s kým si sa ste sa nenávideli viac, či s Dracom Malfoyom, alebo Snapeom."

„Ako som povedal, prehodnotil som svoj názor na Snapea a ak ide o Draca, mal by dostať ešte aspoň jednu šancu.

Všetko sa to stalo ešte keď nebol plnoletý a v pätnástich je každý idiot." zopakoval Harry slová svojho kmotra. „Prosím vás, dajte mu ešte šancu."

„Ja o tom nerozhodujem. Zajtra sa odohrá súdny proces a rozhodnutie Starostolca neovplyvním. Ak im chceš pomôcť, nebudem ti brániť, aby si svedčil v ich prospech, ale uvedom si, že tým popudzuješ mnohých sám proti sebe."

„Ja viem, ale aj tak to urobím." trval na svojom Harry.

„Tak teda, uvidíme sa zajtra. Teraz ak dovoľíš, mám ešte nejaké povinnosti." povedal minister a dal jasne najavo, že ich rozhovor skončil.

Harry sa z ministerstva vybral do Prie4nej ulice, aby pozdravil Georga a zistil, ako sa má. Konečne otvoril obchod a tým, že sa pohrúžil do svojej práce sa snažil prísť na iné myšlienky. Harry ho chápal. Obchod bol plný ľudí a oni nemali čas, a George zrejme ani chuť sa rozprávať, takže sa Harry vrátil do Brlohu, aby spolu s Ginny zašli za Teddym.

V to ráno bol viac než len trochu nervózny. Ginny sľúbila, že pôjde s ním. Vedel, že to nebude ľahké, ale čo v jeho živote bolo? Na ministerstve bolo veľmi veľa ľudí. Procesy neboli s vylúčením verejnosti a tak sa mnohí prišli pozrieť na to, ako odsúdia najstrašnejších a najkrutejších smrtijedov. Keď prišli k súdnej sieni, Harry sa trochu otriasol. Ginny mu naposledy stisla ruku a pridala sa k davu, aby sa mohla posadiť na tribúnu vyhradenú pre verejnosť. On však musel čakať vonku, kým ho nepredvolajú. Zdalo sa mu to ako večnosť, kým vrava v miestnosti utíchla, aby sa hneď na to ozvalo nesúhlasné vrčanie a hučanie. Harry si ľahko predstavil scénu, ako sa uprostred tribúny otvorila jama a z nej hore stúpala klietka s väzňom. Keď hlasy v miestnosti opäť utíchli, mohol počuť hlas ministra a hneď potom Percyho, ktorý v priebehu procesov bol súdnym zapisovateľom a práve čítal obvinenia.

„Lucius Malfoy, ste obvinený so spolčovaním sa s čarodejníkom, ktorý si hovoril Lord Voldemort. Ste obvinený z niekoľkonásobnej vraždy a mučenia, ktoré ste vykonával na jeho príkaz. Ukrývali ste najhľadanejšieho zločinca a

napomáhali mu pri jeho zločinoch. Obžaloba navrhuje za tieto zločiny doživotie v Azkabane." čítal Percy svojim monotónnym hlasom.

„Nič z toho mi nemôžete dokázať." vykrikol Malfoy z plného hrdla.

„Ticho!" zastavil ho minister prísne. „Máme proti vám niekoľko svedectiev očitých svedkov. Všetky sú, dámy a páni, tu v tejto zložke." počul Harry hovoriť ministra a predstavil si, ako Kingsley Pastorek zdvihol do vzduchu kožené dosky a v nich výpovede svedkov.

„Podotýkam, že všetky svedectvá boli overené použitím Veritaséra. Ak však niekomu nestačia písomné svedectvá, prosím aby pristúpil hlavný svedok obžaloby." pokračoval minister a hneď na to sa otvorili dvere a zriadenec vyzval Harryho, aby vstúpil. Ten nervózne, ale s hlavou vztýčenou vstúpil do miestnosti plnej ľudí. Okolo neho sa rozliehal tlmený šepot. Pristúpil k podstavci, ktorý slúžil ako svedecká lavica a rozhladol sa po tvárach všetkých prítomných. „Samozrejme. Ani som nepochyboval, že tu budeš." rozosmial sa Lucius Malfoy. Tvár mal strhanú. Jeho oči síce boli vpadnuté, ale šialený výraz, ktorý v ňom Harry videl vždy keď sa stretli nezmizol. Vlasý, inokedy vždy lesklé a hladké boli teraz masťné a neupravené. Zazeral na Harryho, no ten pohľadom neuhol. Zriadenec k nemu pristúpil a on musel prisahať, že bude hovoriť len pravdu.

„Pán Potter. Poznáte obvineného?" začal minister.

„Áno, je to Lucius Malfoy."

„Kedy ste pána Malfoya videl prvý krát?"

„Keď som nastúpil v prvom ročníku do Bradavic. To bolo asi pred siedmimi rokmi." odpovedal Harry popravde.

„Povedzte nám, kedy ste prvý krát získal podozrenie, že je pán Malfoy spojený s Lordom Voldemortom?"

„V druhom ročníku, keď pán Malfoy podstrčil jednej študentke denník Toma Riddla. S jeho pomocou bola otvorená Tajomná komnata."

„To je lož. Ten bastard klame. To mi nemôžete dokázať." vykrikol Lucius a bol by kričal ďalej, keby ho zriadenec stojaci vedľa neho nebuchol palicou do rebier.

„Povedal som, aby ste mlčal." prísne ho okríkol minister.

„Túto skutočnosť nemožno v skutočnosti dokázať. Môžete uviesť iný príklad?" obrátil Kingsley svoju pozornosť k Harrymu.

„Áno, keď sa konal Trojčarodejnicky turnaj, víťazný pohár ma preniesol na cintorín, kde povstal Voldemort a kde sa k nemu vrátili Smrtijedi. Videl som tam pána Malfoya a mnohých iných. Pred pár mesiacmi nás istá skupina, na čele s vlkolakom Šedohľbetom uniesla a odviekla do domu Luciusa Malfoya, ktoré v tom čase slúžilo ako hlavný stan Voldemortových prívržencov." hovoril Harry.

„Ty bastard jeden, prašivý pes. Mal som ťa vtedy zabiť, keď to Temný pán nedokázal. Ale ty sa odplaty dočkáš.

Zaplatíš za všetko, čo si urobil." vykrikoval znovu Lucius ako šialený.

„Toto svedectvo je postačujúce." ozvala sa predsedkyňa Starostolca. „Jednohlasne sme sa rozhodli odsúdiť Luciusa Malfoya na doživotie v Azkabane bez nároku na odvolanie." oznámila rozhodnutie a miestnosťou sa ozvali súhlasné pokriky. Harryho prekvapilo, ako to šlo rýchlo a že sa Malfoya nepýtali na ďalších, ale možno je to tak v tejto chvíli lepšie.

Prechádzal sa po chodbe a premýšľal nad tým, čo ho čaká o chvíľu, keď ucítil na ramene niečiu ruku. Bola to Ginny.

„Si v poriadku?" spýtala sa starostlivo.

„Hm, všetko je v poriadku." odpovedal.

„To zvládneš, všetko bude dobré." podporila ho a keď sa ľudia začali trúsiť späť, šla tiež.

Tento raz bol obžalovaný Draco Malfoy. Sedel uprostred miestnosti, ale v kresle miesto v klietke ako jeho otec. Mladý kúzelník zaryto pozeral do zeme, akoby všetko čo sa okolo neho dialo šlo mimo neho. Tváril sa rovnako arogantne ako vždy a Harry mal pocit, že je Dracovi úplne jedno, či ho odsúdia alebo nie. Keď ho zavolali, aby svedčil, nemusel už skladať prisahu, pretože stále trvala tá predošlá.

„Pán Potter, rozhodli ste sa v tomto procese svedčiť v prospech obžalovaného. Prosím, mohli by ste nám objasniť svoje dôvody?" vyzval ho minister a Harry naprázdno prehltol, keď sa na neho upreli prekvapené zraky všetkých prítomných. Pozrel na Draca, no ten mu nevenoval jediný pohľad a stále udržiaval svoju pózu. Ten človek má snád nervy zo železa, pomyslel si Harry a nadýchol sa, aby odpovedal.

„Rozhodol som sa vypovedať v prospech svojho spolužiaka pretože viem, že nikdy nepatril k Smrtijedom. Nepopieram, že sme s Dracom Malfoyom mali v škole neustále nezhody, ale pokiaľ viem, nikdy nikoho nezabil ani nemučil na príkaz Lorda Voldemorta."

„Mám pred sebou výpovede niekoľkých študentov, ktorí tvrdia, že im pán Malfoy vedome ubližoval a šikanoval ich. Čo mi

poviete k týmto obvineniam?" spýtal sa minister.

„Myslím, že rivalita medzi fakultami Nebelvír a Zmijozel je povestná. To, že Draco Malfoy niekoho preklial na chodbe školy, alebo mu nadával nie je predmetom tohto procesu.“ oponoval Harry.

„To je pravda, pokiaľ sú však tieto obvinenia pravdivé, výrazne to napovedá o jeho charaktere a nevylučuje to možnosť, že mohol pomáhať Smrtijedom.“

„To samozrejme nevylučuje. Draco Malfoy bol na škole asi najväčší prevít, akého som kedy poznal, vždy sme sa vzájomne nenávideli, ale on nie je Smrtijed. Zamyslite sa vy všetci, čo ste robili vy, keď ste boli v našom veku? Nikdy ste sa v škole nepobili? Nikdy ste svojmu nepriateľovi nepodrazili nohy či sa ho pri Famfrpále nesnažili zhodiť z metly? Neobhajujem tu Draca Malfoya ako človeka, pretože podľa mňa je to bezcharakterný blbec, ale to nie je dôvod, aby bol poslaný do Azkabanu. Ak nemáte priamy dôkaz o tom, že niekoho zabil, že niekoho mučil na jeho príkaz, potom nemáte dôvod ho odsúdiť a zavrieť.“ rozohnil sa Harry a keď skončil, všetky oči sa na neho prekvapene upierali.

„Myslím, že to stačilo. Ak nemá nikto nič viac, poprosím porotu, aby vyniesla rozsudok.“ uzavrel minister a významne pozrel na predsedkyňu. Tento raz porada členov Starostolca trvala dlhšie. Keď konečne dospeli k rozhodnutiu, Draco vzhliadol a bez akéhokoľvek záujmu sa pozrel na predsedkyňu.

„Vzhľadom k doloženým dôkazom a svedectvu pána Pottera sme rozhodli udeliť pánu Malfoyovi mladšiemu len napomenutie a podmienku. V prípade sa pán Malfoy ešte raz ocitne pred touto porotou, nebudeme už brať ohľad na jeho vek a budeme ho súdiť aj s prihliadnutím na okolnosti, ktoré sa prejednávali dnes.“ povedala žena a Harry si v duchu opakoval jej slová. Draco nebude odsúdený, ale pokiaľ by ešte niečo vyviedol, bude tento súd priťažujúcou okolnosťou. Fajn, to už je na Dracovi, ako sa bude naďalej správať a Harry môže mať čisté svedomie, že urobil pre neho čo mohol.

Proces s Narcissou Malfoyovou prebiehal asi najpokojnejšie. Luciusova manželka priznala, že nijak zvlášť neprotestovala, keď sa Voldemort rozhodol využiť ich panstvo ako hlavné sídlo. Dodala, že nemala na výber a akékoľvek protesty by ju stáli život. Harry vo svojej výpovedi opísal situáciu, ktorá nastala vtedy v lese a to, že Narcissa Malfoyová svojim klamstvom dopomohla Harrymu k úniku a následnému víťazstvu. Porota zohľadnila túto skutočnosť a rovnako ako Draca, aj ju oslobodili. Dracova matka prijala rozsudok s chladným výrazom tváre, pery stisnuté do úzkej linky. Keď si vypočula oslobodzujúci rozsudok, pohľadom vyhládala Harryho. Nedalo sa povedať, čo cítila, ale Harrymu odľahlo, keď v jej očiach nevidel nenávisť a pohrdanie. Bo rád, že je to už za ním. Zistil, že porota Starostolca, tak ako aj verejnosť uznávala jeho slová viac, než si myslel. Možno na chvíľu, pomyslel si a dúfal, že sa v zajtrajšom vydaní Denného večtca nedočíta o tom, že by ho mali hospitalizovať u Sv. Munga na psychiatrii.

„Všetko v poriadku?“ spýtala sa Ginny, keď sa k nemu konečne predrala skrz dav ľudí.

„Jasné. Hlavne už pod' me domov, mám toho viac než dost.“ objal ju a smerovali k východom. Avšak tým jeho príšerný deň neskončil. V átriu sa stretol s Dracom a jeho matkou. Blond'avý kúzelník ho nenávisťne prebodával pohľadom a keby pohľad zabíjal, padol by Harry zrejme k zemi.

„Na čo sa to hráš? Náš hrdina, spasiteľ. Nevieš, čo tým všetkým sleduješ, ale ver mi, nedočkáš sa odo mňa žiadnej vd'aky ani ničoho iného, okrem nenávisť. Nenávidím ťa, Potter a vždy budem. Zapamätaj si to, keď sa nabudúce budeš snažiť spasiť moju čiernu dušu.“ kričal na neho. Všetci naokolo sa prizerali tej scéne a ani sa nepokúšali skryť svoj záujem.

„Draco, to stačí! Ideme!“ zakročila jeho matka skôr, než sa Harry spamätal a zmohol sa na nejakú odpoveď. Uvedomil si, že Ginny ho drží za habit a ruku, aby snád' nevytiahol prútik a nezaklial ho. Uvoľnil sa z jej zovretia. Nemal v pláne sa Malfoyovi postaviť. Urobil, čo považoval za správne a tým pre neho celá táto nechutná záležitosť skončila.

Narcissa Malfoyová nasilu odviekla svojho syna a keď ľudia pochopili, že divadlo skončilo, pobrali sa svojou cestou.

„Pod' me. Chcem odtiaľto konečne vypadnúť.“ povedal Harry a konečne s Ginny naozaj opustili ministerstvo. Náladu mu zdvihol až spoločne strávený večer pod šírým nebom, kde sa nerušene rozprávali o všetkom a o ničom.